

Наталія Аксьонова,

наук. співроб. відділу технологій електронної обробки інформації НЮБ
Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського

МЕТОДИКА ВІДБОРУ ІНТЕРНЕТ-ІНФОРМАЦІЇ: ВПЛИВ СУЧАСНИХ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розглянуто методи ефективного пошуку та відбору електронної інформації, яка в подальшому підлягає аналітичній обробці, шляхи та джерела визначення її достовірності та вплив сучасних інтернет-технологій на діяльність інформаційно-аналітичних служб.

Ключові слова: достовірність, інтернет-технології, інформація, інформаційний ресурс.

Розвиток сучасної цивілізації напряму залежить від глобальних перетворень інформаційних ресурсів і засобів їх використання в усіх регіонах світу. Останнім часом індустрія інформації перетворилася в нову галузь світової економіки, вона стала невід’ємною складовою сучасних процесів глобалізації, що відкриває широкий доступ до сучасних технологій, науки та культури і водночас впливає на трансформацію людства.

За висловом Л. Мельника, найбільш вагома трансформація відбуватиметься в самій людині, провідне місце має зайняти особиста (інформаційна) суть людини. Це означає, що особисті якості людини визначатимуть розвиток продуктивного середовища та формування контурів усього суспільства, а інформаційні потреби людини трансформуватимуть усю систему ціннісних орієнтирів, формуючи своєрідне суспільне замовлення [1, с. 17–18].

Як стверджують фахівці, сучасна людина за місяць отримує та обробляє стільки інформації, скільки людина XVII ст. отримувала за все своє життя. Щомісяця в мережі Facebook викладається у відкритому доступі 30 млрд нових джерел інформації, у середньому кожну хвилину через Інтернет відправляється 200 млн електронних листів (хоча більшість з них – спам), а такий пошуковий гігант, як Google, за цей же час обробляє понад 3,6 млн пошукових запитів по всьому світу [2].

За даними компанії International Data Corporation (IDC), що спеціалізується в галузі інформаційних технологій, у 2011 р. світовий обсяг

інформації, який був розміщений в інтернет-просторі, досяг рівня в понад 1,8 зетабайт (1,8 трлн Гб) (див. рисунок).

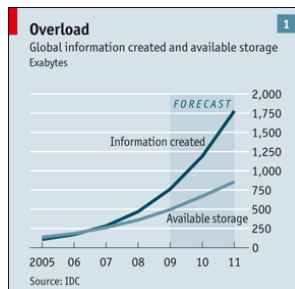

Рис. Динаміка зростання розміщення світового обсягу інформації в інтернет-просторі

За прогнозами науковців, до 2015 р. жителі нашої планети генеруватимуть контент, що за обсягом перевищить фонди Бібліотеки Конгресу США у 92,5 млн разів. Кількість інформації на планеті подвоюватиметься як мінімум кожні два роки, і лише 35 % з усього масиву інформації матиме суспільну цінність.

За словами голови ради директорів Google Е. Шмідта, Інтернет замінив економіку дефіциту економікою надлишку, і всі ми маємо справу з наслідками цього [3].

Як констатує В. Горовий, усі ресурси та засоби, їх використання, що становлять глобальний інформаційний простір, «перебувають у процесі прискореного розвитку» і впливають на темп перетворень в інформаційній сфері кожної нації та держави, а також на формування «загальноцивілізаційної інформаційної бази, що посилює свій комплексний вплив на всі сторони життя людей у планетарному вимірі» [4, с. 7].

Цілком закономірно, що за таких глобалізаційних процесів Інтернет став найпопулярнішим джерелом інформації та набув у суспільстві оцінки найавторитетнішого ресурсу, оскільки пошук даних у мережі зручний, простий, потребує значно менше часу, ніж інший спосіб пошуку необхідної інформації без допомоги електронних ресурсів (паперові матеріали, що зберігаються в бібліотеках, архівах тощо).

У свою чергу постійний розвиток інтернет-технологій, створення глобальних інтеграційних ресурсів сприяє розширенню інтернет-аудиторії, яке відбувається як на рівні державних, комерційних, грома-

дських установ – з метою вирішення найважливіших проблем економічного, політичного характеру, так і на рівні окремої людини – для забезпечення комунікаційних потреб, прояву творчості при створенні інформаційних потоків. За офіційними даними, які навів голова Комітету Верховної Ради з питань інформатизації та інформаційних технологій В. Омельченко, станом на 1 квітня 2014 р. в Україні налічувалося 6,1 млн абонентів мережі Інтернет, тоді як у 2013 р. цей показник був на рівні 5,9 млн, і тенденція до зростання зберігатиметься [5].

Зростання інтернет-аудиторії, зі свого боку, спричиняє появу нових інформаційних сервісів, ресурсів, великих інформаційних масивів.

З огляду на те, що інтернет-аудиторія розширюється, актуалізується питання дослідження та вивчення інформаційних процесів середовища Інтернету, їхнього впливу на свідомість громадян, політичну, соціальну, культурну сфери суспільства для врахування в інформаційно-аналітичній діяльності в процесі підготовки інформаційно-аналітичної продукції та послуг, формування сучасного національного інформаційного простору.

Питання розвитку інформаційного простору, процеси глобалізації та соціально-економічні трансформації суспільства розглядаються в роботах В. Горового, Л. Мельника. Аналіз інтернет-ресурсів і проблеми, що пов'язані з їх відбором, дослідження законодавчої бази з питань інформатизації, дотримання авторських прав в інтернет-середовищі висвітлені в статтях Н. Вітушко, О. Желай, С. Кулицького. У працях Т. Гранчак, Г. Шемаєвої досліджується роль бібліотечних установ у системі політичної, наукової комунікації.

Уміння критично споживати інформацію перетворюється на необхідну вимогу для суспільства, адже останнім часом, як доводить моніторинг інформації вітчизняних і зарубіжних інтернет-ресурсів, набула поширення практика поширення неправдивої або пропагандистської інформації, дезінформації, яка використовується для «просування» певних ідей та продуктів, стає потужним зряддям в інформаційних війнах. Отже, постає запитання: чи можна цілком довіряти інформації, яка публікується в Інтернеті, і як розрізнити та відокремити правдиву частину від дезінформації, неправдивих повідомлень, розпізнати фейкові (англ. fake – підробка) новини, які оперативно з'являються на сторінках інтернет-видань.

Як стверджують журналісти, «фейкові новини – це тест на якість видання та профпридатність його журналістів. Більшість ЗМІ не вдається його пройти. Ба більше, свої помилки вони намагаються приховати, що не сприяє збільшенню довіри аудиторії» [6]. За даними Міжнародної

федерації журналістів, що представили доповідь «Медіа під ударом», за період із січня 2011 по грудень 2013 р., після опитування українців з'ясувалося, що медіа довіряє 24,5 % респондентів.

Слід зауважити, що застосування сучасних методів інформаційно-пропагандистської машини, поширення різного роду міфів, стереотипів, джинси (журналістський сленг – прихована політична або комерційна реклама, стаття на замовлення) активно підхоплюються не тільки користувачами соцмереж, а також українськими ЗМІ, окремими політиками, які стрімко поширюють недостовірну інформацію в інтернет-просторі для впливу на суспільство для досягнення своїх політичних цілей та комерційної вигоди.

Як підкреслив О. Білорус, інформація проникає в усі ніші та щілини глобального суспільства ефективніше й інтенсивніше, ніж інші товари-ресурси. Для неї вже практично не існує кордонів та інших бар'єрів [7, с. 274].

Тому, у свою чергу, журналістська та наукова спільноти, ряд українських ЗМІ, патріотично налаштованих громадян задля уникнення поширювання неправдивої (неперевіреної) інформації дедалі ширше запроваджують різні програми, створюють сайти з розпізнавання дезінформації, надають доступ до джерел, які викривають подробиці, спростовують необ'єктивність чи упередженість поданої інформації, для подальшого застереження суспільства від інформаційного тиску, обману.

Так, Асоціація незалежних регіональних видавців України для правдивого інформування людей про ситуацію в Україні надає перелік регіональних ЗМІ, за якими слід перевіряти повідомлення щодо ситуації в Криму, на Сході та Півдні України [8].

Редакція AIN.UA (онлайн-видання про інтернет-бізнес) виклала на своєму сайті мапу українських регіональних інтернет-ЗМІ, яким можна довіряти [9], а також звернулася до читачів із проханням повідомляти, якщо якийсь ресурс було помічено в тиражуванні неправдивої інформації, залишати в коментарях посилання на регіональні електронні джерела, які заслуговують на увагу.

Інститут масової інформації (ІМІ) щомісяця проводить «Моніторинг журналістських стандартів» матеріалів суспільно-важливої тематики із шести загальнонаціональних друкованих видань («Комсомольская правда в Украине», «Факты», «Корреспондент», «Газета по-українськи», «Сегодня» і «Український тиждень») та чотирьох інтернет-видань («Ліга», «Обозреватель», УНІАН і LB.ua), аналізуючи дотримання основних журналістських стандартів: збалансованості (висвітлення основних точок зору); оперативності подачі інформації; достовірності; відокрем-

лення фактів від коментарів; точності інформації; повноти представлення фактів. Щодо останнього критерію медіа-експерт ІМІ О. Голуб зазначає, що повноту висвітлювання інформації в ЗМІ досить легко виявити: «Матеріал можна вважати повним, якщо він містить відповіді хоча би на основні запитання: що? хто? де сталося? коли? як (за яких обставин)?» [10].

У березні 2014 р. було створено сайт Stopfake.org, метою якого є перевірка та спростування спотвореної інформації та пропаганди про те, що відбувається в Україні. Ініціаторами створення ресурсу стали випускники й студенти Могилянської школи журналістики та програми для журналістів і редакторів Digital Future of Journalism. У проекті задіяні журналісти, маркетологи, програмісти, перекладачі волонтери, які допомагають перевіряти, редагувати, переводити та поширювати інформацію – як у соціальних мережах, так і в ЗМІ. Їхня діяльність спрямована на збереження України як самостійної та незалежної держави [11].

Відчутний внесок у наповнення вітчизняного інформаційного простору достовірною суспільно значущою інформацією здатні зробити бібліотечні інформаційно-аналітичні служби, такі як Служба інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади (СІАЗ), Національна юридична бібліотека (НЮБ) Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського, діяльність яких на сьогодні сприймається органами влади вже не як робота архіву або іншого сховища інформації, а як робота інформаційного партнера.

Основним призначенням інформаційно-аналітичного дослідження на замовлення органів державної влади є заповнення пробілів в інформаційному забезпеченні на державному рівні, і, як зауважив В. Горовий, такі напрацювання дають змогу вчасно побачити нагальні суспільні проблеми та шляхи їх вирішення [12, с. 242].

Робота цих підрозділів полягає у відборі, обробці та аналізі інтернет-інформації за тематичними запитамі, у створенні нових знань за формулою «інформація на базі інформації», у подальшій розробці аналітичного дослідження, що пояснює події, які відбуваються або відбулися, і містить прогноз на майбутнє, а також у представленні його результатів у вигляді інформаційно-аналітичних продуктів [13].

Специфіка такої роботи полягає в тому, що в процесі взаємодії з органами державної влади, регіональними структурами, науковими установами, з одного боку, необхідно дотримуватися принципу оперативності виконання інформаційних запитів, а з іншого – забезпечувати необхідну якість продукції, дотримання всіх вимог і стандартів представлення інформації:

1. Достовірність, повнота, релевантність викладених матеріалів з додаванням експертних висновків авторитетних фахівців.

2. Дотримання законодавства України про інформацію та ЗМІ:

– у Законі України «Про інформацію» (ст. 28) підкреслюється, що «інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини» [14];

– забезпечення авторського права з обов'язковим зазначенням імені автора та джерела запозичення (Закон України «Про авторське право і суміжні права») [15];

– дотримання моральних, етичних еталонів. Так, у Законі України «Про інформаційні агентства» (ст. 3) вказано, що «інформаційні агентства згідно із законодавством України про мови поширюють свою продукцію державною мовою, російською, іншими регіональними мовами або мовами меншин, а також іншими мовами, дотримуючись загальнови-знаних етично-моральних норм слововживання» [16] тощо.

Імідж інформаційно-аналітичних підрозділів бібліотек як джерел достовірної інформації потребує ретельної перевірки всього інформаційного масиву, який формується з інформації, що надходить із середовища Інтернету як джерело підготовки інформаційно-аналітичних продуктів.

Як стверджує Г. Рейнгольд, експерт у сфері електроніки та комп'ютерних комунікацій, уся потрібна інформація є в Інтернеті, треба лише знати, як знайти її та підтвердити її достовірність, освоїти ази перевірки інформації на достовірність легше, ніж завчити таблицю множення. Значно важче, звісно, виробити звичку їх застосовувати.

Він стверджує, що треба поставити декілька правильних запитань і проаналізувати відповіді. Наприклад, на ключове питання «Хто автор?» алгоритм перевірки на достовірність може бути таким:

– якщо автор відсутній, то треба подивитися, хто володіє сайтом чи зазначено його власника;

– наявність електронної пошти або можливість коментування – у такому разі рівень довіри до тексту зростає;

– наявність освіти, наукового ступеня додає довіри джерелу;

– визначивши автора, треба за допомогою пошукових систем перевірити його ім'я, щоб оцінити, як про нього відгукуються інші;

– з'ясувати, хто ці люди. Якщо відгуки опубліковані на сайтах державних чи освітніх установ, то можна довіряти їм більше.

Подальший крок – перевірка наявності та змісту (за можливості) посилань:

- чи наводить автор джерело викладеної ним інформації або посилання на якісь публікації як джерела наведених ним фактів;
- наскільки авторитетними є ці джерела;
- чи посилаються інші сайти на цю сторінку? Якщо так, то які, наскільки вони авторитетні;
- чи посилалися на цей сайт у сервісі соціальних закладок?

Відповіді на ці запитання показують авторитетність джерела.

Важливим також є індекс наукової продуктивності (scholarly productivity index). Це – показник для кожного науковця на основі його публікацій, посилань у роботах інших учених, грантів, відзнак і нагород [17].

Для оцінки достовірності та надійності інформації беруться також до уваги такі параметри веб-сторінок:

- навігація та зручність використання (карта сайту, меню, гіперпосилання);
- рейтинг сайту;
- дата розміщення матеріалів та оновлення сайту;
- URL-адреса сайту (.gov, .com, .edu, .org);
- наявність граматичних та орфографічних помилок.

Багато дослідників доходять висновку, що в процесі пошуку інформації для подальшої аналітичної обробки варто звертати увагу на ті сайти, де інформація характеризується високою якістю, унікальністю, посиланням на надійні джерела:

- сайти інформаційних агентств світового рівня;
- сайти державних установ (центральної, регіональної влади);
- сайти міжнародних організацій;
- сайти бібліотек;
- сайти наукових конференцій, семінарів та інших заходів;
- сайти вищих навчальних закладів [18].

Для оптимізації процесу пошуку та відбору інформації в СІАЗ уже напрацьовано достатній досвід, визначено стратегії пошуку, розроблено поетапні рекомендації щодо створення інформаційної бази, яке починається «з моніторингу інформаційного простору за заданими параметрами (з використанням пошукових систем Інтернету, вузькотематичних сайтів, бібліотечних каталогів), пошуку інформації з поглибленням в архів ресурсу (сайти, журнали, газети, монографічна література), перевірки її якісних характеристик, обробки з метою створення

інформаційного середовища для правильної оцінки досліджуваних фактів, подій і явищ» [13, с. 248].

Ефективним є спосіб паралельного відбору інтернет-інформації, особливо коли йдеться про необхідність здійснення аналізу інформації на достовірність викладення фактів, подій. Метод полягає в тому, що дослідник для пошуку інформації використовує одну з обраних пошукових систем (Google, Yandex тощо) у поєднанні з раніше напрацьованим переліком авторитетних, релевантних джерел інформації (адрес, посилань на сайти). На екрані відкривається декілька вікон, що дає можливість майже одномоментно проводити порівняльні оцінки перебігу події, виявлення розбіжностей чи підтвердження об'єктивності, відповідності та чистоти відображення новин, висвітлення ситуації з протилежними точками зору.

Паралельний пошук не тільки надає можливість перевірки достовірності знайденої інформації, точності передачі фактів, а й створює умови для доповнення початкової інформації, розширює кордони її пошуку. Процес фактично здійснюється «вручну», шляхом не автоматичного пошуку, а застосування кваліфікованої праці фахівців, які переглядають й оцінюють кожне знайдене джерело. Метод є трудомістким, оскільки пошук являє собою послідовний перехід з веб-сторінки на веб-сторінку за гіперпосиланням. Однак, як слушно зазначають Н. Канюк та А. Пелешишин, «через те, що зазвичай на веб-сторінках з хорошою репутацією та якісним і достовірним контентом містяться посилання на джерела та інші веб-сторінки з аналогічними характеристиками, при потраплянні на них висока імовірність збору основної частини інформації, потрібної аналітику» [18].

Також цей метод часто є єдиним можливим варіантом на заключних етапах інформаційного пошуку, коли проводиться глибокий аналіз для відбору достовірної інформації для подальшої її аналітичної обробки.

При поглибленому аналізі достовірності джерела інформації, «про високий рівень вірогідності інформації», як підкреслює Н. Вітушко, «можна говорити лише тоді, коли її автори (журналісти, експерти, науковці) чітко відстежують шлях надходження первинної інформації з метою недопущення її перекручування» [13, с. 249]. Доволі часто за основу беруться першоджерела й доповнюються авторськими зауваженнями, емоційними коментарями, наголосами на ті моменти в тексті, на які автору вигідніше акцентувати увагу. Таким чином відбувається перекручування фактів, що, у свою чергу, тонко застосовується особливо для політичного впливу на свідомість громадян.

Відслідковуючи шлях до першоджерела, можна простежити, що деякі автори, не вдаючись до роботи з текстом, просто змінюють назву статті, вкладаючи в неї своє ставлення до ситуації, політичної партії, конкретної персони. Особливо це помітно, якщо новини чи статті передруковують на своїх сайтах сторони-опоненти, конкуренти. З таких досліджень можна робити висновки про взаємовідносини між ними.

Існує багато критеріїв оцінки сайтів, джерел інформації на достовірність, корисність, але деякі автори вважають, що «не існує єдиної методики визначення надійності джерела, не існує “детектора брехні”». І додають, що більш надійним захистом для споживачів є вироблення власного «фільтра», тобто розвитку «навичок оцінювання різних джерел інформації і вмінь розпізнавати намагання маніпулювати їхньою свідомістю» [19]. «Підвищення рівня медіа-грамотності – це дієва відповідь на зростання інформаційного забруднення» [17].

Так, Г. Райнголд вважає, що медіа-грамотність є «важливішою за охорону здоров'я чи освіти. Адже від неї залежать фундаментальні аспекти демократії, економіки, наукових досліджень і застосування знань», засилля недостовірної інформації, шуму нищить Інтернет. Найважливішими є людські знання, оскільки «знання – це зброя, яку активна спільнота може застосувати на свою користь. Натомість, незнання – подарунок тим, хто повсякчас мріє обмежити свободу слова» [17].

Слід додати, що велика роль як провідників знань у цьому контексті відводиться бібліотечним інформаційно-аналітичним службам.

Список використаних джерел

1. *Мельник Л. Г.* Шаги к информационному обществу (вместо введения) / Л. Г. Мельник, М. В. Брюханов // Социально-экономические проблемы информационного общества. Вып. 2. – Сумы : Университетская книга, 2010. – 896 с.

2. *Постолатий В.* BigData шагает по планете [Электронный ресурс] / В. Постолатий // Российская газета. – Режим доступа: <http://www.rg.ru/2013/05/14/infa-site.html>. – Загл. с экрана.

3. *Рудевич А.* Информационный токсикоз: экономика избытка [Электронный ресурс] / А. Рудевич // Русская семерка. – Режим доступа: <http://russian7.ru/2014/04/informacionnyj-toksikoz-perezagruzka>. – Загл. с экрана.

4. *Горовий В.* Національні інформаційні ресурси в контексті посилення глобальних інформаційних впливів / В. Горовий // Наук. пр. Нац. б-ки

України ім. В. І. Вернадського ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України. – К., 2013. – Вип. 36. – С. 7–21.

5. *Шаповал В.* Количество интернет-пользователей в Украине превысило 6 млн человек [Электронный ресурс] / В. Шаповал // IT Expert. – Режим доступа: <http://itexpert.org.ua/svjaztelekom/item/35552-kolichestvo-internet-polzovatelej-v-ukraine-prevysilo-6-mln-chelovek-v-omelchenko.html>. – Загл. с экрана.

6. *Назарук Т.* Топ-8 фейкових новин українського Інтернету [Електронний ресурс] / Т. Назарук // Медіа-грамотність: – Режим доступу: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/11316>. – Назва з екрана.

7. *Белорус О. Г.* Глобальне трансформації и стратегії розвитку / О. Г. Белорус (науч. ред.) – К. : Ориане, 2000. – 422 с.

8. Як перевірити достовірність інформації про Крим та Схід України [Електронний ресурс] // ОГО. – Режим доступу: <http://www.ogo.ua/articles/view/2014-03-13/48911.html>. – Назва з екрана.

9. Карта українських регіональних інтернет-СМІ, котрим можна доверяють [Електронний ресурс] // AIN.UA – Режим доступу: <http://ain.ua/2014/03/11/515482>. – Загл. с екрана.

10. *Чулівська І.* Інформація в українських ЗМІ: оперативна, точна, але неповна [Електронний ресурс] / І. Чулівська // Інститут масової інформації : веб-сайт. – Режим доступу: <http://imi.org.ua/analytics/40178-informatsiya-v-ukrajinskih-zmi-operativna-tochna-ale-nerovna.html>. – Назва з екрана.

11. StopFake.org : веб-сайт. – Режим доступу: <http://www.stopfake.org>. – Назва з екрана.

12. *Горовий В. М.* Особливості розвитку соціальних інформаційних баз сучасного українського суспільства / В. М. Горовий. – К., 2006. – 300 с.

13. *Вітушко Н.* Інформаційно-аналітичне дослідження на замовлення органів державної влади: особливості організації етапу підготовки інформаційної бази / Н. Вітушко // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України. – К., 2013. – Вип. 36. – С. 245–258.

14. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р. [Електронний ресурс] // Відом. Верховної Ради. – 1992. – № 48. – Ст. 650. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12/print1217856518710949>. – Назва з екрана.

15. Про авторське право і суміжні права : Закон України від 23.12.1993 р. [Електронний ресурс] // Відом. Верховної Ради. – 1994. – № 13. – Ст. 64. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3792-12>. – Назва з екрана.

16. Про інформаційні агентства : Закон України від 28.02.1995 р. [Електронний ресурс] // Відом. Верховної Ради. – 1995. – № 13. – Ст. 83. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/74/95-%D0%B2%D1%80/print1217856518710949>. – Назва з екрана.

17. Райнголд Г. Детектор фігні [Електронний ресурс] / Г. Райнголд // Медіа-грамотність. – Режим доступу: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/1555>. – Назва з екрана.

18. Канюк Н. Етапи пошуку в WWW інформації, призначеної для аналізу політичних явищ / Н. В. Канюк, А. М. Пелешинин // Восточноевропейский журнал передовых технологий. – 2013. – Вып. № 3 (64). – Т. 4. – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/etapi-poshuku-v-www-informatsiyi-priznachenoyi-dlya-analizu-politichnih-yavisch#ixzz33ZEtugN>. – Загл. с экрана.

19. Стратегії розвитку навичок критичного мислення при оцінюванні ресурсів Інтернету [Електронний ресурс] / автор-уклад.: В. В. Воронова. – Харків, 2010. – 31 с. – Режим доступу: <http://liceumilicii.edu.kh.ua/Files/>. – Назва з екрана.

Стаття надійшла до редакції 11.06.2014.

Nataliya Aksyonova,

V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

METHOD OF SELECTION OF INTERNET– INFORMATION: SNFLUENCE OF THE MODERN INTERNET–BASED TECHNOLOGIES

This paper deals with the methods of effective search and selection of electronic information which is in future subject of analytical treatment, ways and sources of determination of its authenticity and influence of modern internet-technologies on activity of the information-analitical services.

Keywords: authenticity, the Internet-based technologies, information, information resource.

Наталія Аксенова,

науч. сотр. отдела технологий электронной обработки информации НЮБ
Национальной библиотеки Украины имени В. И. Вернадского

МЕТОДИКА ОТБОРА ИНТЕРНЕТ-ИНФОРМАЦИИ: ВЛИЯНИЕ СОВРЕМЕННЫХ ИНТЕРНЕТ- ТЕХНОЛОГИЙ

В статье рассматриваются методы эффективного поиска и отбора электронной информации, которая в дальнейшем подлежит аналитической обработке, пути и источники определения ее достоверности и влияние современных интернет-технологий на деятельность информационно-аналитических служб.

Ключевые слова: достоверность, интернет-технологии, информация, информационный ресурс.